

ка пратими хаберъ та то остава моя работа за по нататъкъ за-
щото тѣ сториха помежду си, а пакъ азъ ядохъ попарата.

Слѣдъ като ся почерпахми и излѣзохми, Стефанъ почна
да ся смѣй. Бинбашията го пита „Устефанъ, ти пакъ за нѣкоя
дияволия ся смѣшешъ ама хж бакалжмъ.“

— Азъ му отговорихъ, да ви кажа защо ся смѣй той.

— Защо?

Хж, Бай Балчо не бжди до толкова лекъ, че взема-
та мжтната ха!. И пакъ почна да се смѣй.

— Кажи, кажи и на менъ, каза Бинбашията.

— А че не ми позволя ки, какъ да ви кажа?

— Беки та е страхъ отъ него?

— А че май почнахъ да ма е страхъ вече, защото до
като бѣхми малки, само майка ни го отгърваше изъ ржцѣтѣ ми.

— А че вий да не сте братя или близни сродници
защото глѣдамъ май се двама си ходите тукъ и повънъ?
Но вече влѣзохми въ пачеджийския дюкянъ на Георгия, за това
обърнахъ ми я на другъ разговоръ и тъкмо подкачили бѣхми я
пакъ съ козета болѣсть и може би щѣхми да дойдимъ да под-
новимъ защо ся смѣеше Стефанъ прѣдъ Сладкарницата, ако не
бѣха ся скарали нѣкои работници, които работѣха дюкянитѣ на
„Дирекли чаршия“ гдѣто прибърза Бинбашията за да види за-
що имъ бѣше распрата, която бѣше ся подкачила и на бой.

И тъй по 11 отидохъ спорѣдъ обещанието си при па-
шата и щомъ се явихъ при перде чауша, той тутакси влѣзи и
доложи на пашата; скоро пакъ излѣзи и дражащъ пердето кимна
ми и азъ влѣзохъ, но *Дъдо хаджи Велико Станковъ* и *Сте-
фанъ* *Теодоровъ* (братъ на *Димитраки бей*), които заварихъ
тамъ и щомъ влѣзохъ азъ и тѣ взеха си збогомъ и излѣзохъ.
Пашата дади ми знакъ да седна и щомъ изчети прошеннието,
което четеше, запита ма той. Е! какво ново ще ми убадите?

Най-новото и най-важното се е това паша ефенди, което
го доложихми и на Бинбашията още узаранъ, че тжзи болѣсть
била обикновенна въ наша Доброджа най-паче въ козитѣ, за-
щото тя по нѣкоя година ся вмѣквала и нагазвала и овцетѣ за
това и ний ся поуспокоихми отъ снощи и сега ни устава гри-
жата само да глѣдами дано не ся заразятъ още отъ козитѣ, а
колкото разбрахъ, отъ тая болѣсть не умирали тѣ, освѣнъ тия,
която стъсѣмъ силно ги удари и то до като ги не ударяла въ
сърцето не умирали, но само това отъ тѣхъ най-многого оста-